

„Véredbe fészkelte magát”

KÖNYVKRITIKA - LXIII. évfolyam, 29. szám, 2019. július 19.

Karinthy Gábor összegyűjtött versei. Összegyűjtötte, szerkesztette, a jegyzeteket és a kísérőtanulmányt írta Kórizs Imre, Helikon Kiadó, Budapest, 2019, 342 oldal, 3499 Ft

A húszas-harmincas évek fordulóján keletkezett legkorábbi művektől a nagyjából a hatvanas évek közepére tehető utolsó aktív pályaszakaszig meglepően egységes költői világ tárul elénk a kötetet olvasva. Karinthy - nyilván nem függetlenül ifjúkorától jelentkező mentális betegségétől - igen korán megtalálta versei tematikus és motivikus sarokpontjait. „Ti úgy hívjátok: renyhesség, / én úgy hívom, hogy: bánat” - a *Bánat* című korai vers (jellemző egyébként, hogy a kötet összesen négy ilyen című, más és más időpontokban keletkezett szöveget tartalmaz) híres sorai magukban foglalják azt a központi kérdést és azt a beszélői alapállást, amelyek mintegy vízjelszerűen szinte az összes költeményen felismerhetők. A „bánat” mibenlétének folyamatos, szinte monomániás körülírása mellett feltűnő a „ti” és az „én”, a külvilág és a benső történések állandó szembeállítás, amely a lírai beszélőt a permanens kitaszítottság, magány, meg nem értettség állapotába utalja.